

Pártélet

Mivel agitáljanak népnevelőink

Az új szakasz politikájának végrehajtása igen nagy részben mulik a népnevelőkön. Az ő agitációik, az ő meggyőző szavuk, beszélgetéseik alapján érte meg a dolgozó, hogy mit kell csinálnia és miért kell azt cselekedni. A népnevelők agitációja nyomán világossá válik dolgozóink előtt, ez a cél, ami a népiélet emelkedését vonja maga után, a dolgozó meglátja, hogy mit kell tennie ezért, hogy jobban éljünk és maga ebben hogyan vehet részt.

Természetesen a legelső dolog az, hogy a Központi Vezetőség határozatait népnevelőink maguk jól megismerjék.

átanulmányozzák, mert csak úgy lesznek képesek meggyőzően a dolgozókkal megérteni, hiszen nyilvánvaló, hogyha valaki nem ért meg jól valamit, nincs tisztában vele, nem tudja világos szavakkal, meggyőzően előadni.

Népnevelőink feladata legelső sorban az agitáció eszköze, az, hogy az új szakasz politikáját az életszínvonal emelkedését ne egyoldalúan mutassák be, hanem világítsák meg a mezőgazdaságon keresztül is. Mutassák meg az eszközöket, amely az életszínvonal emelkedéséhez vezetnek.

A népnevelők agitációjában elsősorban a tervteljesítés álljon. A személyes példamutatás, de ez az agitáció mutassa meg, hogy miért kell a tervet teljesíteni. Mert ahhoz, hogy az állam többet tudjon adni, a dolgozóknak az szükséges, hogy ő maga is többet kapjon.

Ugy emelkedik az életszínvonal, ha mindenki a maga helyén teljesíti a tervét.

Ha mi több szemet adnánk, akkor több kazánt lehetne fűteni, több mezőgazdasági gépet lehet gyártani, a több mezőgazdasági géppel több földet, jobban meg lehet művelni. Több kenyér készül, olcsóbb és több jut a dolgozóknak.

Meg kell azt is mondani a dolgozóknak bátran, hogy eddig éppen a terv nem teljesítés miatt bizonyos mértékben a tartalékból éltünk. De ezt nem lehet végtelenségig vinni, mert a tartalék elfogy egyszer, s ezért van szükség arra, hogy a tervet teljesítsük, hogy adjuk azt az országnak, amit a népgazdasági terv megkíván.

Mutassák meg a népnevelők a dolgozóknak, hogy a munkafegyverem, az önköltség csökkentése, a termelékenység emelése, milyen összefüggésben van az életszínvonal emelésével. Magyarazzák meg azt, hogy az

olcsóbban előállított jöminőségű szénből hogyan lesz olcsóbb kenyér, olcsóbb hús, hogyan lesz belőle árleszállítás.

Magyarazzák meg a dolgozóknak, hogy mit jelent az, ha rossz minőségű szén termelünk. Meg lehet mutatni olyan példákkal is, hogy lakásainkban gyakran előszik a villany, ez a rossz minőségű szén következménye. Nem adnak elég meleget azok a kályhák, amelyet gyöngébb minőségű szénrel fűtünk. A dolgozó megérti ezt, és mindent megtesz azért, hogy saját maga jólétét elősegítse, ha ez egyszerűen, világosan meg lesz magyarázva.

A legfontosabb az agitációban, mint mondtuk, az eszközöknek a megmutatása, amelyekkel az életszínvonalat emelni lehet.

Ilyen eszköz a termelékenység emelése.

Ha a bányász megérti, a népnevelő jó agitációja után, hogy a termelékenység emelésével, sokkal többet keres, mert több szemet termel több fizetést kap, igyekszik is kihasználni munka-

idejét, gépi felszerelését, munkaeszközeit, igyekszik a munkahelyen váltani, rendben tartani azokat a szerszámokat, amik őt a jó munkában elősegítik. Ha még emellett azt is megmagyarázzák a népnevelők a bányászoknak, hogy ezzel a termeléssel az általános jólét alapját vetik meg, akkor könnyen elképzelhető, hogy a dolgozó lelkesen harcol a terve

maradéktalan teljesítéséért, az olcsóbb és jöminőségű szénért.

Igen egyszerű az agitáció vonalának meghatározása. A Központi Vezetőség határozataira kell támaszkodni, ez olyan útmutató, amelynek alapján minden népnevelő megtudja érteni a dolgozókkal, kinek mi a feladata, a szocializmus építésének, az életszínvonal emelkedésének útján.

Akit a DISZ javasolt a tanácsba

Várpalotán a 10. számú választó körzetben Kosárszky Pál géplakatosot jelölték a dolgozók a tanácsba.

Ez a nagy megtiszteltetés nem érdemtelenül esett Kosárszky Pálra, 1947. óta a bánya dolgozója, először lent volt a bányában, majd géplakatos lett a Központi-műhelyben, jelenleg a Tervszerű Megelőző Karbantartásnál dolgozik. Művezető vizsgát tett Tata-bányán, hogy jobban el tudja látni a munkáját.

Kosárszky Károly elvtárs 1948 óta tagja a DISZ-nek. élenjárta a társadalmi munkában és a DISZ javaslatára került a tanácsjelöltek közé. Most kérte a tagjelölt felvételét a pártba.

Kosárszky elvtárs bányász családból származik, az édesapja is itt van a Várpalotai Szénbányánál. Ő maga a munkában élenjár, szorgalmával is bizonyítja, hogy nem érdemtelen a tanács-tisztség viselésére. A fiatalág lendülete, ereje van meg Kosárszky elvtársban. Az a lendület sokat használ majd a város dolgozóinak, amikor fiatalos hévvel, harcol a dolgozók jogaiért,

részvétele a tanácsban biztosíték arra, hogy a fiatalok munkája meg lesz becsülve.

Megtiszteltetés a várpalotai bányászokra is, hogy közülük tanács-tag került ki. Ez meglátszott a szavazáson is, mert a bányászok érezték, ezt a megtiszteltést, egyhanguan jelölték Kosárszky elvtársat a városi tanács tagjai közé. Biztosak vagyunk benne, hogy ezt az egyhangú jelölést Kosárszky elvtárs jó munkájával hálálja meg.

Hírek

Befejeződtek a városban a tanács-tag jelölések. Mind a 80 körzetben megválasztották a jelölteket.

AZ ELEKTROLAKATOS tanuló beköltöztek az új, megnagyobbított tanműhelybe. Kényelmes munkahelyen tanulnak.

Atadták a „Kiváló Fiatalok Utját”. November 7-én, vasárnap délelőtt adták át a DISZ-nek a Kiváló Fiatalok Utját. Az úton versenytáblák mutatják be a jól dolgozó fiatalok arcképeit bányák szerint. Az út sétatájkán van kiképezve, padokkal. Nyáron kellemes sétatájkán lesz a Kiváló Fiatalok Utja.

A bánya területén nagy olajraktár készül. A régi olajraktár kicsi lett, most a betonter egy részén építenek új olajraktárt.

Október hónapban Várpalotán 16 kislány és 7 kislány született. Ugyancsak októberben 22 házasságot kötöttek. Három ember halt meg.

Talán még se „tárgytalan”

Néhány hete történt, hogy Domján néni bement a várpalotai maradék-boltba. Mert jó is ez a maradék-bolt, az ember olcsóbban hozzájut egy-két holmához. A hatéves fiának akart venni egy kordbársony ruhácskát. Felnézett a polcra, glédába sorakozva álltak ott a barna fiúruhák. No, éppen jókor jöttem — gondolta s az elárúsító felé fordult.

— Adjon már nekem egy olyan barna bársonyruhát a fiamnak.
— Mekkora fia van, néni?
— Hát tudja, hatéves az én fiam, de olyan vézna kis gyerek az.
— Akhóra fiúnak való ruháink nincsenek — mondja az elárúsító — s megy vissza az előbbi vevőhöz.

Domján néni csak nem mozdul. Mustrálgatja a ruhákat, nem akarja elhinni, legalább megnézni szeretné. Közben a bolt kiürül, az elárúsító visszajön.

— Tessék.
— Legyen már olyan szíves, mutassa meg mégis nekem azt a nadrágot, hátha jó lesz a kisfiamnak.
— Mondtam már kérem, nem jó az a ruha.
— Mégis, ha megnézhetném...
— Nem érti, néni, tárgytalan a dolog. — S ezzel hátat fordított, mint aki jól és tisztességgel végezte a dolgát.

Domján néni megindult az ajtó felé, szívében egy kis sértődöttséggel, egy kis elkeseredettséggel, és nem is titkolta ezt. Már az ajtóban járt, amikor az elárúsító utána kiabált:

— Tessék csak visszajönni.
Domján néni nem ment vissza. De ezek után közülünk vajjon ki ment volna vissza?

VAS LÁSZLÓ

Kossuth-díjas bányafőmérnök
a szénbányászat kiváló dolgozója

A Várpalotai Szénbányászati Tröszt, a Városi Pártbizottság és a Bányai Dolgozók Szakszervezetének Területi Bizottsága, mély megrendüléssel jelenti, hogy Vas László elvtárs, okl. bányamérnök, a Várpalotai Szénbányászati Tröszt Kossuth-díjas főmérnöke, a Városi Párt-Végrehajtó Bizottság tagja, a bányászat kiváló dolgozója, 1954 november 7-én tragikus hirtelenséggel elhunyt.

Vas László elvtársat, a szocializmus építésének hős katonáját gyászoljuk. Küzdelmes ifjúság után szerezték meg a bányamérnöki diplomát, rajongott hivatásáért, s a felszabadulás után a legjobbak között is az élre állott. Példamutató, odaadó műszaki munkájáért népünk Kossuth-díjjal jutalmazta. Kommunista volt: a párt hűséges és bátor, fáradhatatlan építője. Vezető munkájában mindig volt ideje arra, hogy mind a fizikai, mind a szellemi munkakörben dolgozó fiatalokat nevelje és segítse. A munka hőse volt és ezzel kiérdemelte a „Szénbányászat kiváló dolgozója” címet is.

Emlékét a várpalotai kommunisták, bányászok és értelmiségiek kegyelettel őrzik.

A Várpalotai Szénbányászati Tröszt és a Bányai Dolgozók Szakszervezetének Területi Bizottsága Vas László elvtársat saját halottjának tekinti és temetéséről gondoskodik.

Fájdalmas veszteség érte a várpalotai bányászokat, egész szénbányászatunkat. November 7-én hajnalban rövid betegség után elhunyt Vas László elvtárs Kossuth-díjas, a Várpalotai Szénbányászati Tröszt főmérnöke. Vas László elvtársban a kiváló szaktudású mérnököt, az alkotó műszaki vezető mintaképet, a melegszívű kommunista embert gyászolják munkatársai, aki lendületes munkájával, körültekintő, példás vezetői módszerével kétléves várpalotai működése alatt új légkört teremtett maga körül, akinek szervezőmunkájával a várpalotai bányászok sok nagy eredményt értek el. Vas László elvtárs nevéhez fűződik a többi között az azelőtt kiaknázatlan alsó várpalotai szénpad fejteni módszerének kidolgozása, amely sokmillió tonnás szénvagyonot tett hozzáférhetővé, népgazdaságunk számára hasznosíthatóvá. Az elhunytat a várpalotai bányászok saját halottjuknak tekintik és örökre megőrzik a kiváló kommunista értelmiségi harcostárs emlékét.

Gyászolja Vas László elvtársat, a Várpalotai Bányász ujság szerkesztőségi kollektívája, amely Vas elvtársban a szerkesztő bizottság, legteljesebb, legharcosabb tagját veszítette el. Vas elvtárs mindig kész volt tanácsaival, írásaival, a lap segítségére lenni, halála súlyos veszteség a lap munkájára.

A szerkesztőség munkatársai örökre megőrzik Vas László emlékét.

Eltemették Vas Lászlót

Néma csendben kísérték utolsó útjára Vas László Kossuth-díjas főmérnököt, a Várpalotai Szénbányászati Tröszt dolgozói. A temetésen a Megyei Pártbizottság és a Várpalotai Párt-Végrehajtó Bizottság nevében Kertai elvtárs, a Végrehajtó Bizottság első titkára, a Szénbányászati Minisztérium részéről Bese Vilmos elvtárs jelent meg, a szakszervezet részéről Varga és Suszter elvtárs. A Középdunántúli Szénbányászati Trösztöt Hidas elvtárs képviselte. Ezenkívül igen sokan különböző helyekről, ahol ismerték és szerették Vas elvtársat.

A bányász zenekar gyászindulójával indul ünnepélyes lassú menetben utolsó útjára Vas László. A bányászok arcán megilletődés látszik, rövid út után elérkeznek a sírhoz. búcsúbeszédre kerül sor. Bese Vilmos elvtárs, a Szénbányászati Minisztérium kiküldöttje búcsúztatja Vas elvtársat, beszél a munkásságáról, arról, hogy milyen csapás

Vas László elhunyt a szénbányászatnak.

Kertai Sándor elvtárs búcsúzik Vas elvtársától, a kommunistától, attól a harcostól, akire a szocializmus építésében mindig lehetett számítani. Elmondja, hogy milyen küzdelmes volt Vas elvtárs ifjúsága, és hogy csak a felszabadulás után bontakozhatott ki igazán a tehetsége. Kegyelettel őrizzük Vas László elvtárs emlékét, mondja befejezésül Kertai elvtárs.

A zenekar halkán játszik, amikor leeresztik a sírba a koporsót, majd a hantokra felkerülnek a koszorúk. Az első koszorút Haracska elvtárs, a Szénbányászati Tröszt igazgatója helyezi el, utána a Végrehajtó Bizottság koszorúját teszi rá Kertai és Kollár elvtárs, majd az egész sirt beborítja a sok koszorú, mint ahogy beborította életében Vas Lászlót a dolgozók ragaszkodása és szeretete.

Vas Lászlót eltemették, de emléke munkáiban, tanítványai-ban élni fog.

Jól érzik magukat a kicsik a bölcsődében

A bánya bölcsődéjében az utolsó látogatásunk óta komoly fejlődés van. Panaszolták régebben, hogy a gyerekeket laborokban fűrésztlik, azóta egy kis kádat kapott a bölcsőde, könnyű fürdetni benne a gyerekeket.

A bölcsőde vezetője és a gondozónők lelkiismeretesen végzik munkájukat. A 25 kisgyerekre, a bölcsődében naponta felügyel az orvos. A gyerekek egészségesek, és még az a gyerek is, aki gyöngén kerül a bölcsődébe, meghízik, vidám kis gyerek lesz belőle.

Szakosították a bölcsődét, most a gyerekek csak a szülei munká-

kaideje alatt vannak a bölcsődében, munka után együtt vannak a szüleikkel. A 25 gyerekből 21 földalatt dolgozó bányászgyereke, négy értelmiségi dolgozóé.

Jól esik látni a jót, azonban a Vegyes Üzemnek még van tennivalója a bölcsődében. A mosókonyha tetejét kell megcsináltatni, mert becsurog az eső. S a kéményre pedig szélvédő kell, mert a szeles idő a füstöt visszaveri, ami a kicsinyekre ártalmas.

Bízunk benne, hogy a Vegyes Üzem vezetői a gyermekek egészségéért, azt a két nem jelentős, de fontos munkát rövid időn belül elvégzettetik.